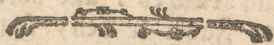

Gib endeligen, at ogsaa den gode Beskiendelse, som er aflagt i Dag, maae være velsignet med de rigeste Fruiter: til Kongens Glæde, at han maa fryde sig over gudfrugtige Ubersaartere, som ere hans trofaste Tjenere; og til Landets Belsærd, at det maae blomstre ved fromme Borgeres Bindskibelighed og Dyd, som ere de bedste Midler til Lyksaligheds Førfremmelse. Gjør vel imod Kongen og Folket, efter din grundløse Mistundshed, mod det Kongelige Huus og mod alle dem, som enten her eller andensteds paakaed dig efter din store Barmhertighed. Dit Ord vorde forplantet iblant os uforfættet og reent indtil Dagens Ende; og aldrig maatte der savnes Bederbøggelse og Trost af dine hellige Sakramenter. Men naar vi saa have stridet den gode Strid, og fuldkommet vort Løb, og bevaret vor Troe i et reent Hjerte, samt udrette den Gierning, som ved dit Forsyn var os anbefalet; da vilde du skienke os, Herre! efter de givne Forsættelser, den ufortrænkkelige Rejsfærdigheds Krone, som er henlagt hos dig i Himlen til alle dem, der have frydet sig i Haabet om Jesu Christi herlige Tilkommeelse. Amen.

En sandfærdig ny Buse

Af den sidste

RELATION

dateret 20 Decembr. 1728.

Indeholdende

En Sandfærdig Berætning

hvorledes en Stad i Africa, tvende Dages Rejse sønden fra den Stad, heeder Onguela, er bebodd af Mennesker og Creaturer, samt Træer og alt andet, som der var udi, ved Guds store Straf forvandelt til Aske; hvilket af en troværdig Mand, ikke langt herfra, som siden har været udi samme Stad, til en Høysorenne Herre udi London i England er berettet.

Lit en Advarsel i disse sidste Verdens Eider, og til en Afstrect for alle grove Synder.

Opsat af D. P. B.

Under den Melodie: Udi min Angest og Nød.

Prentet Aar 1728.

1.
Svad Nyt vi spørger her,
Det meest forstreckligt er,
Nu udi disse Tider
Kun Sorrig, Jammer Qvide:
Fra fremmet Land og høres,
Det, som skal her fremføres.

2.
Man hør fra Africa,
Ey langt fra Onguela,
En Stad der er forvandlet,
Og jammerlig medhandlet,
Saa de maae storlig grue,
Som det maa see og høre

3.
Den Stad forvandlet er,
O! en stoer Nød er der;
Om hende, og derinde
Man Olie-Træer kund' finde;
Ja, Balme-Træer og Greene,
Men, ach! de nu er Steene.

4.
Indvaanerne, hver een
Forvandlet er til Steen,
Nogle der monne Stande
Med Stokker udi Haande,
Andre med Brød i Hænde,
Men kand sig ikke vende.

5. De

5.
Det er en Ynk at see,
Ja stor Bedrøvelse;
Der ligger mangen Moder;
Med deres deylig Boder
Bed Brysterne saa hvide,
Men ach! de nu ey diede.

6.
Jeg siger det forsand,
Der laae en ærlig Mand
Med Kieresten i Arme;
Af Kierlighed var varme;
Men nu er Steen saa kolde;
Hvad monne dette volde.

7.
Ja og en Kone der
(Som vi har spørget her)
Med Ægte-Ben i Arme;
Barnet ved Bryst og Barne
Laae der; var kaalde Steene;
O! Gud, dem Hielp forleene.

8.
Der ogsaa findes Land
Dem udi eenlig Stand
Paa Steen-Seng er ombandelt;
Ja selv til Steen er handlet;
Unge Personer røde
Blod og til Steen og døde.

9. Bed

9.
Bed Porterne ogsaa
Skildvagter findes maa
Som er til Steene vorden
Og stille staae paa Jorden,
Med Piler udi Haande
Men har ey Liv og Aande.

10.
Hvert Dyr i denne Stad
Maa ogsaa lyde ad
Den Straf, og der maa lide,
De sorte med de hvide;
Hver Sugl udi sin Reede
Maa denne Sang og qvæde.

11.
Comeeler, Dren, Faar,
Hest, Esel og hvad gaar
Paa Jorden der i Staden
Hvad meere var paa Saden,
Og Suglene paa Greene
Er bleven med til Steene.

12.
Ach! ulyskelig Stad,
Hvor bærer du dig ad?
Dine Olje-Træer saa skionne
Og Palme-Træer saa grønne,
Kun haarde Steen nu ere
Og ingen Frugt kand bære.

13. Du

13.
Du Stad i Africa
Det er vel Aarsag da,
At du har høylig syndet,
For GUD hand har begyndet
At straffe dig saa saare;
Saa du maa græde Laare.

14.
O! søde Frelser-Mand,
Som levend' gøre kand
De døde Been og Steene;
Gjør dem fra Synden reene,
At de igien i Live
Dig maa Tak-Offer give.

15.
Vor GUD vi takke maa
Som os ey straffer saa
For stemme Synder mange
Som hos os gaaer i svange,
GUD see til os i Naade,
Fri os fra saadan Vaade.

16.
O! Kiøbenhavens Stad
Vær du derfor glad,
GUD vilde ey behage
At straffe med den Plage:
Efter dine Synder leede
Ham opvagt har til Breeede?

17. Skion

17.
Stiont her ved Ildens-Brand
Bel eendeel savnes kand
Af Huuse, Gode og Bære,
Det har dog ingen Fare;
Vor Siæl dog fri er bleven;
Og ud fra Ilden reben.

18.
Derfor Indvaaner bliid,
Frygt Gud i denne Tid,
Staa ey som Stof og Steene:
Men fast paa Troens Beene,
Laf Gud med Mund og Tunge,
Ham Lov og Priis udsunge.

19.
I Egte-Folk som nu
Lever, kom det ihu
Som forommeldet ere,
Og saa forbandlet ere
Bed, Gud vil eder spare
Fra saadan Nød og Fare.

20.
Lev stedse ubi Fred
Hver Christen: Vær bereed;
Lev ey i Trætte, Klammer
Det er jo en stor Jammer;
Glem Snaal, Qveder og Banden
Gaaer nu i svang i Landen

21 J

21.
I unge Folk, lev her
I Gudsfrøgt, Tugt og Ær,
Følg ikke disse Tropper
Som hen til Hor-Huus hopper;
Men det jer Lyxi skal være
At elske Gud jer Hærrer.

22.
Betænk, du galne Nar
Som denne Bane har
At du i Horens Armer
Forlyster dig og varmer,
Du snart til Steen kand vorde,
Du Hore-Karl og Hore.

23.
Ombender eder da;
Som har den Bane, saa
At gaae paa saadan Bæne:
Til Hore-Seng og Leye;
Vil I jer ey ombende,
Maa I vist ævig brænde.

24.
O! gid vi altid maae
Narvaagen Skildbagt staae;
Naar vi sidst afløst bliver
Di os i Guds Bøld giver
At vi ey her skal stande
Som Steen i Jordens Lande.

25. Gud

25.

Gud hielp da enhver
I denne Verden her;
Nu i de sidste Tider,
Hielp at vi mandig strider;
Vor Livs-Tiid snart er omme,
Hielp os, O! Jesu fromme.

26.

Zhi Domme-Dag er nær,
Hielp os nu Frelser kjær
Her store Under høres
Og visselig kundgiøres
Derfor er det paa Tiide
Vi maa mod Synden striide.

27.

De Hjerter som er haard
Som Steene dette Aar,
Gjør dem til Nøt-Aar bløde,
O! lille Jesu søde;
At de ey skal med hine,
Som Steene liide Pine.

28.

Gud, gibe at vi maae
Et glædlig Nøt-Aar naae
Da vi dig Jesu kiære
Skal sunge Pris og Ære,
Tag siden os til Glæde
I Himlens Ære-Sæde.

